

23ste vergadering

Woensdag 17 november 1999

Aanvang 10.15 uur

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

Tegenwoordig zijn 121 leden, te weten:

Van den Akker, Apostolou, Atsma, Augusteijn-Esser, Van Baalen, Balkenende, Barth, Van Beek, Belinfante, Van den Berg, Biesheuvel, Blaauw, Van Blerck-Woerdman, Blok, De Boer, Van Bommel, Bos, Brood, Bussemaker, De Cloe, Cornielje, Crone, Dankers, Van Dijke, Dijkstal, Dittrich, Van den Doel, Duijkers, Duivesteijn, Eisses-Timmerman, Essers, Eurlings, Feenstra, Geluk, Van Gent, Van Gijzel, Giskes, De Graaf, De Haan, Halsema, Harrewijn, Van Heemst, Herrebrugh, Helsing, Hillen, Hindriks, Van der Hoek, Hoekema, Van der Hoeven, Hofstra, De Hoop Scheffer, Kamp, Karimi, Klein Molekamp, Van der Knaap, Koenders, Kortram, Kuijper, Lambrechts, Leers, Luchtenveld, Marijnissen, Th.A.M. Meijer, Middel, Van Middelkoop, Mosterd, Nicolai, Niederer, Van Nieuwenhoven, Noorman-den Uyl, Oedayraj Singh Varma, Oplaat, Örgü, Van Oven, Passtoors, Patijn, Poppe, Ravestein, Rehwinkel, Reitsma, Remak, Van 't Riet, Rietkerk, Rijpstra, Rosenmöller, Santi, Scheltema-de Nie, Schimmel, Schoenmakers, Schreijer-Pierik, Schutte, Van der Staaij, Van der Steenhoven, Stroeken, Swildens-Rozendaal, Terpstra, Udo, Valk, Ter Veer, Vendrik, Verbugt, Verburg, Visser-van Doorn, Van der Vlies, Van Vliet, Voorhoeve, M.B. Vos, O.P.G. Vos, Voûte-Droste, Waalkens, Wagenaar, Van Walsem, Weekers, Weisglas, Van Wijmen, Wilders, De Wit, Witteveen-Hevinga, Van Zijl, Zijlstra en Van Zuijlen,

en de heren Korthals, minister van Justitie, Pronk, minister van

Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Van Boxtel, minister voor Grote Steden- en Integratiebeleid, en Remkes, staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede, dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Arib, wegens verblijf buitenslands, ook morgen;

Rouvoet, wegens verblijf elders;

Hermann, wegens bezigheden elders, ook morgen.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Regels inzake de bescherming van persoonsgegevens (Wet bescherming persoonsgegevens) (25892).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Scheltema-de Nie** (D66): Mevrouw de voorzitter! Eindelijk is het dan zover. Eindelijk spreken wij plenair over deze wet, die al een zo lange weg is gegaan. De noodzaak voor nieuwe wetgeving voor de bescherming van persoonsgegevens, opvolger van de Wet persoonsregistraties, dateert al van 1995. Toen zag de Europese richtlijn het licht. Die vergde uitwerking in ons

nationale recht. Daar gaat het vandaag om.

Wij zijn niet over één nacht ijs gegaan. Het kabinet niet; dat had er tweeënhalf jaar voor nodig om het wetsvoorstel in te dienen. Het kwam daarmee in februari 1998. De Kamer iet: want zij produceerde eerst een fors verslag, wilde toen een wetgevingsoverleg en vroeg toen nog eens antwoord op nadere vragen. Er is, kortom, meer dan normaliter in een wetgevingsproces gebeurd. Er was ook wel wat aanleiding toe. Er is schriftelijk heel veel gewisseld en dat was nodig. Het is niet een echt toegankelijke wet geworden. Dat is het eigenlijk nog steeds niet. Op de toelichting werd door vrijwel iedereen in dit huis forse kritiek geuit.

Bovenal was en is de vraag hoe nu toch zo goed mogelijk te voorzien in de bescherming van persoonsgegevens zonder dat daardoor het economisch of maatschappelijk leven in de knel komt. Hoe ervoor te zorgen dat het verantwoord verkrijgen, verwerken en uitwisselen van gegevens mogelijk blijft, maar een ongewenste verkrijging, verwerking of uitwisseling in de kiem wordt gesmoord? Hoe ook te voorzien in een inzage- en correctierecht van de burger die daar belang bij heeft en aan wie ook de bewaking van de kwaliteit van de gegevens ten goede komt? Hoe het toezicht te regelen? En hoe te voorkomen dat er een onevenredig zware administratieve of bureaucratische belasting ontstaat?

Nederland moet in Europa geen privacybolwerk worden, maar evenmin een privacyvrijhaven. Dat is wat de Nederlanders vragen. Men is hier meer dan in andere Europese landen privacygevoelig, zo toont een onderzoek in opdracht van het